

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Να φτάσουμε προετοιμασμένοι στο Πάσχα του καλοκαιριού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου λειτούργησε σήμερα, Κυριακή 9 Αυγούστου, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, παρουσία της Προέδρου του Περιφερειακού Συμβουλίου Θεσσαλίας κ. Χρύσας Τσαγανού και του συνόλου σχεδόν των κατοίκων του χωριού.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή και στο θαύμα της θεραπείας του σεληνιαζομένου νέου, επισημαίνοντας ότι ο Χριστός, μέσα από το γεγονός αυτό, φανερώνει τρία βασικά στοιχεία που καλείται να καλλιεργήσει στη ζωή του κάθε χριστιανός: την πίστη, την προσευχή και τη νηστεία.

Αναφερόμενος αρχικά στην πίστη, ο Σεβ. Ιγνάτιος τόνισε ότι αυτή δεν αποτελεί μία απλή παραδοχή της υπάρξεως του Θεού, αλλά μία ζωντανή σχέση απόλυτης εμπιστοσύνης προς το πρόσωπο του Χριστού: «Ο Χριστός ζητάει μια πίστη που έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στο πρόσωπό Του. Ζητάει μια πίστη που ο άνθρωπος την αποκτά μέρα με την ημέρα, γιατί είναι αγώνισμα αυτή η πίστη. Η πίστη δεν είναι κάτι δεδομένο, δεν λειτουργεί μαγικά, δεν είναι κάτι που το κατακτάς και τελειώσεις. Όλη η ζωή μας είναι μια εμπειρία πίστεως, που μέρα με την ημέρα και χρόνο με τον χρόνο καλείται να γίνεται βαθύτερη». Επισήμανε, μάλιστα, ότι η πίστη πολλές φορές δοκιμάζεται από τις αμφιβολίες και την ανθρώπινη λογική, την οποία όμως υπερβαίνει, καθώς «η πίστη έχει να κάνει με την καρδιά», με την εμπιστοσύνη και την ολοκληρωτική παράδοση του ανθρώπου στα χέρια του Θεού.

Στη συνέχεια, ο Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στο δεύτερο χαρακτηριστικό, την προσευχή, την οποία παρουσίασε όχι ως μία τυπική θρησκευτική υποχρέωση, αλλά ως φυσική ανάγκη της ψυχής που αγαπά και εμπιστεύεται τον Θεό. «Προσευχή σημαίνει: δεν μπορώ παρά να μιλάω στον Θεό που αγαπώ, εμπιστεύομαι και πιστεύω. Και όπως μιλάω σε έναν άνθρωπο όταν τον αγαπώ, έτσι θέλω να μιλάω και στον Θεό. Έχω ανάγκη να μιλήσει η ψυχή μου στον Θεό. Αυτή είναι η ζωντανή προσευχή». Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι αυτή η επικοινωνία με τον Θεό πρέπει να συνοδεύει κάθε στιγμή της ανθρώπινης ζωής, τη χαρά και τον πόνο, την

αρχή και το τέλος κάθε ημέρας, και μπορεί ακόμη να είναι μία προσευχή χωρίς λόγια, «μία έλξη προς τον Θεό και την αλήθεια Του», που αναβλύζει από ολόκληρη την ύπαρξη του ανθρώπου.

Σε άλλο σημείο, ο Σεβ. Ιγνάτιος στάθηκε στο τρίτο χαρακτηριστικό, τη νηστεία, ιδιαίτερα επίκαιρη κατά την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου επισημαίνοντας ότι «η νηστεία δεν είναι μια δίαιτα, ούτε μια τυπική διαδικασία στέρησης κάποιων τροφών. Είναι μια εσωτερική άσκηση του εαυτού μας, είναι μια συμμετοχή και μια θυσία». Αναφερόμενος δε στην προετοιμασία για τη μεγάλη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, σημείωσε: «Κάνουμε μια θυσία για την Παναγία αυτές τις μέρες. Μια θυσία που δεν την έχει καμία ανάγκη η Παναγία· εμείς όμως έχουμε ανάγκη, προκειμένου να την προσεγγίσουμε και να φτάσουμε στην ημέρα της μεγάλης γιορτής της, σε αυτό το Πάσχα του καλοκαιριού». Η νηστεία, όπως επισήμανε, αποκτά το πραγματικό της νόημα όταν γίνεται συμμετοχή και του σώματος στην πνευματική πορεία της ψυχής προς την κοινωνία της αγάπης με τον Χριστό.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος συνέδεσε τα τρία αυτά στοιχεία με τη σύγχρονη πραγματικότητα, επισημαίνοντας ότι ο σημερινός άνθρωπος έχει ιδιαίτερη ανάγκη να ξαναβρεί την πίστη, την προσευχή, την ησυχία και την εσωτερική άσκηση. Με αφορμή, μάλιστα, την περίοδο των θερινών διακοπών, προέτρεψε τους πιστούς να προσφέρουν στον εαυτό τους πραγματικές

στιγμές σιωπής: «Μακάρι αυτές τις μέρες, που ο καθένας προσπαθεί να έχει τις λεγόμενες διακοπές, να είναι αληθινές διακοπές και κυρίως κάποια στιγμή να κάνουμε δώρο στον εαυτό μας μια διακοπή από τον θόρυβο. Εάν κατορθώσουμε να ζήσουμε έστω και για λίγο μέσα στην ησυχία, χωρίς τους περισπασμούς του τηλεφώνου, χωρίς όλο τον θόρυβο του κόσμου γύρω μας, τότε και οι διακοπές θα έχουν αξία. Το έχουμε ανάγκη όλοι μας. Και τότε η ζωντανή προσευχή γίνεται η ζωή και η κοινωνία με τον Ζωντανό Θεό».

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)